

ODA a la Tardor

Temps de boires i plenitud gustosa,
bona amiga del madurane sol,
ell sap com beneeix i ensaiïma
la para entorn del sastre compeol;
es vell a l'aire amb pomes a l'aire,
i ~~les~~ tot fruit endolceix tot fruit fins al pingol;
com la carbassa s'infla, i l'avel·lana
tres dies de la clofolla un tendre car
i més, i més, tardanes plaus porcellen
l'ing que ja la bella a pensen que no veu
l'atíu que ha amulat la celta de la Uesca.

Qui no t'ha vist sorrint pel teu rebort?
Qualserol, a regades, pot trobar-te,
heient en un graner, sola una rot,
amb els cabells llunyanent moixut per l'aire;

O en un solc solc mig secat, en dolç repòs
adormida amb cascals. heu terra d'alla,
perdonar el moment pròxim, entreixit de llars.
Altres voltes venant, a tall de viabades,
la tèquia amb una garba al cap, plena d'arient;
o els d'anes rajolins d'un cap de vida
ripilant ho res i bres, paient.

On són els conts d'abril? On deuen ser?
Quan mirats llens l'ariden la mat huan del dia,
envorant els rostolls fins a la llungania,
allidats, tu tens mímica també:
horars a cor es plomgen els insectes
entre els salzes que si el vent mar o rin,
o deuen o s'inclinen vora el riu.
Milers fort les orelles des de dalt de les plètes;
canten quills de hardissa: i aua, amb suau anhel,
dintre el pit-roig des del jardí, i al cel,
xerotoxen fons colles d'orenetes.